

նապես չեզոք մնացին և սակայն համագործակցեցան ֆաշիստներուն հետ: Անոնք մասնանշեցին Թուրքիո տիրապետութեան Լնթակա երկիրներու մեջ այն ոչ-դեմոկրատիկ դավադրութունները, որոնցմով զլացված է իրենց ապահովութուն և քաղաքացիական իրավունքներ, թույլ տալով թուրքերուն, որ վերադառնան այն շրջանները, որոնք ի սկզբանե Հայաստանի մասն ըլլալով խոստացված էր անոնց, և թուրքերն գրավելու երկիրներու մեջ հայոց դեմ ի դուրծ դրված իտարական դավերը:

«Մենք, ներկայացուցիչներս, երկրագնդի դանազան մասերու մեջ ցիր ու ցան մեկ միլիոնն ալեի! հայ ապաստանյալներուն, կիսնդրներ Զեր բարձրութենն, որպեսզի ի դուրծ դնեք պարտապատշաճ միջոցներ, Սովետ Հայաստանի վերադարձնելու Թուրքիո կողմն գրավելու Հայկական Նահանգները, պեթ ախ հողամասերը, որոնք պարտնակված էին նախագահ Գեղարքի վողմն գծված սահմաններուն մեջ, և անոնց վրա վերադնակեցնելու երկրագնդի վրա ցան ու ցիր մեր տարագիր հայրենակիցները...»

«Բազում երկիրներու մեջ հայք տակալին տարատանյալներու գոյալիճակ ունին, կենդակացենն միջազգային հարց մը և ծանրորեն կճնշեն քաղաքակիրթ աշխարհի իրիզը: Արդարութեան պահանջ մըն է, որ անոնք վերաբնակեցվին աղտոտութեան և ապահովութեան պայմաններու մեջ: Հմուտ անձինք ամենուրեք կհավատան, որ այս պայմանները կարելի է իրագործել միացնելով Թուրքիայի կողմն գրավելու Հարկական Նահանգները Սովետ Հայաստանի հետ, ուր քսան հինգ տարվան կարճատև ժամանակի մը մեջ ազգ մը փրկված է բնաջնջման անդունդեն, և ուր տնտեսական, բնկերալին և մշա-

կութեան վերադարձնում մը հառաջացած է, որ եղական ! հայ պատմութեան մեջ»:

Ինչ կխորհիք այս դիմումի մասին: Բազում ամերիկացիներ անկատ կընեն Հայոց դատը: Փոքր ժողովուրդ մըն են, փոքր թվով: Բազում ամերիկացիներ նախապաշարումներ ունին այսօրինակ զանազուն հեռանկարներով ժողովրդի մը դեմ, որուն պատմութենն, բնութենն և հարցերն անտեղյակ ենք:

Սակայն, եթե կհավատանք ժողովրդավար ընկերութեան մը և խաղաղ աշխարհի մը, պետք է ճանչնանք, որ ամեն փոքր ազգ մտահոգութեան մը կպատճառե: Ամեն մեկ ազգի մեծամասնութեան համար հրամայական է, որ ամեն մարդ ապահով և ազատ ըլլա իրաբակախ դրութեամբ մը: Միացյալ Ազգաց Կազմակերպութեան փորձաքարը կկայանա այս փոքր ազգերու հարցերուն նկատմամբ անոր ցուցահանած վերաբերումին մեջ: Մեր պատվիրակներու փորձանիշը, անոնց իմաստութեանը, անվեհերութեանը և դիվանագիտութեանը կկայանան նաև այս տեսակ հարցերու ղեկավարութեան մեջ: Սակայն կոնտրոլի մեջ դուժարված Խորհրդատու ժողովի մը պատվիրակներուն վրա չի ծանրանար ամբողջ պատասխանատվութեանը: Ինչ որ կընեն, փոփոխուի կախումն ունի մեզմե: Ընդունա՞կ ենք ազատութեան, Ընդունա՞կ ենք խաղաղութեան: Յույց տանք մեր արժանավորութեանը, ու Միացյալ Նահանգաց և աշխարհի գիտակցութեանը իրականացնենք Միացյալ Ազգաց Կազմակերպութեան միջոցով, որ խաղաղութեան և արդարութեան մեր նորագույն գործակալութեանն (*):

Թարգմ. ԵՂԻՇԵ ՏԵՊԱՂՅԱՆ
(«Վրաբեր» թիվ 106, 1946 թ.)

Ն Ե Ր Գ Ա Ղ Թ Ի Ն Է Տ Ք Ե Ր Ո Վ

Է՛լ ՀԱՎԱՏԻՄ-ի մեջ կկարդանք.
«Ձեզ պտտոսի էլ Ահրամ թերթեն անված լուր մը, ըստ որում Գահիրեի, Ներգաղթի Կոմիտեի անդամներն մեկը հայտարարութեան մը ընելով էլ Ա.ՉՐԱՄ-ի թղթակցին, ըսած է՝ թե Սուրիո և Լիբանանի 170 հազար Հայերուն 135 հազարը, իսկ Պաղեստինի 15 հազար հայութեան 12 հազարը, արդեն արձանագրված են ու կիսիարքին Սովետական Հայաստան վերադառնալ:

Մեկնիլ փափաքողներուն մեջ կա կարևոր թիվ մը բարեկեցիկներու, որոնք հայրենասիրութենն տարված որոշած են հեռանալ

Միջին Արևելքի երկրներն հաստատվելու համար իրենց Մայր Հայրենիքին մեջ:

Հայրենիքի հանդեպ այս կարտոսի զգացումներն զատ ո՛չ մեկ պատճառ պիտի մղեր ղիրենք հեռանալու արար երկրներն, ուր տարիներն ի վեր գտած են եղբայրական և բարեկամական անկեղծ բնույններով մը»:

(«Յփրատ» թիվ 2767, 1946 թ., Հալեպ)

* Տպագրվում է որոշ կրճատումներով
ԽՐԱԳՐ.